

ת"פ 3083/07/14 - מדינת ישראל - באמצעות פמ"מ נגד יוסף אלטורי, פואד אל טורי - זוכה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 3083-07-14 מדינת ישראל נ' אלטורי(עציר)
ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת דנה מרשק מרום
מדינת ישראל - באמצעות פמ"מ
ע"י עו"ד שלומי וזן

המאשימה

נגד

1. יוסף אלטורי (עציר)
ע"י עו"ד דרויש נאשף
2. פואד אל טורי - זוכה

הנאשמים

גזר דין

כתב-האישום

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 [להלן: **חוק העונשין**], סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה לפי סעיף 332(2) + 29 לחוק העונשין, נסיון שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 403 סיפא לחוק העונשין והפרעה לשוטר לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

2. יוזכר, כי לאחר שמיעת הראיות, הנאשם הנוסף שהועמד לדין באותו כתב-אישום (פואד אלטורי - להלן: **פואד**) זוכה מחמת הספק.

עניינו של כתב-האישום באירועים שהתרחשו במהלך חודש יוני 2014, כאשר באותה העת, המתלונן, ג'מעאן שעבאן, עבד בחברת "סופר ברקת" באיסוף כספים מהסניפים והפקדתם בבנק.

במועד שאינו ידוע, ולפני ה - 12.6.14, קשר הנאשם קשר עם אחרים לשדוד את המתלונן בעת שיוביל את כספי פדיון הסניפים לבנק.

לצורך ביצוע השוד, הצטיידו הנאשם ושותפיו ברכב טויוטה שהיה בחזקתו של פואד וברכב נוסף, בשתי מערכות

בגדים, כיסויי פנים ובכפפות.

ביום 12.6.14, במסגרת עבודתו, אסף המתלון כספים מ- 8 סניפים של "סופר ברקת" והגיע איתם אל משרדי החברה לצורך ספירת הכסף. בסמוך לפני השעה 11:05, הגיעו הנאשם ושותפיו אל איזור משרדי חברת "סופר ברקת" כשהם נוסעים בשני הרכבים.

בשעה 11:05 יצא המתלון ממשרדי החברה כשברשותו מעל לחצי מיליון ₪ במזומן, אותם החזיק בתיק גב שהיה קשור על גבו ועל מותניו, ונסע על אופנועו לכיוון סניף בנק ברחובות.

נהג הטויוטה הבחין במתלון, ביצע פניית פרסה והחל בנסיעה אחריו, פגע באופנועו של המתלון בכוונה להפילו ונמלט עם רכב הטויוטה מן המקום.

מעוצמת הפגיעה, הועף האופנוע אל תוך הצומת, והמתלון נפל אל הכביש בעוצמה רבה. אז זינקו הנאשם ושותף נוסף מהרכב הנוסף, כשהם לבושים בשתי מערכות בגדים, רעולי פנים ומצוידים בכפפות, רצו אל המתלון שהיה מוטל הכביש וניסו לתלוש את תיק הגב שהכיל את הכסף.

השוטר אייל נג'תי [להלן: **השוטר נג'תי**], ששהה באותה עת בסמוך לזירת האירוע ושמע את פגיעת הרכב באופנוע, הגיע אל המקום, ומשהבחין ברעולי הפנים צעק "משטרה תעצרו!". בעקבות קריאתו, נבהל השותף הנוסף וברח בריצה מן המקום. השוטר נג'תי ירה יריית אזהרה באוויר במטרה להרתיע את הנאשם מלהימלט, סייע למתלון והשתלט על הנאשם.

כשאחז השוטר נג'תי בנאשם וביקש לאזקו, החזיר את אקדחו לנדנו. אז, ניסה הנאשם להימלט, והשוטר נג'תי נאלץ להשתמש בתרסיס פלפל כדי לרסנו ולאזקו.

כתוצאה ממעשי השותפים המתלון התקשה בהליכה, נגרמו לו פצעי שפשוף גדולים במרפקיו, כאבים בגבו, בדופן בית החזה, בזרועות ובכף רגלו, והוא פונה לבית-החולים.

ראיות לעונש

ראיות מטעם התביעה

3. ב"כ המאשימה הגישה את גליון הרישום הפלילי של הנאשם (ת/1) ממנו עולה, כי לחובת הנאשם 3 הרשעות קודמות בין השנים 2012 - 2015, הכוללות שתי הרשעות משנת 2015 מבית-משפט השלום ברמלה: האחת - על רקע ביצוע עבירות של תקיפת שוטר בשני אירועים, בגין נדון ל- 45 ימי מאסר בפועל; השניה - על רקע ביצוע עבירות של סיוע לגניבת רכב, נהיגה פוחזת של רכב והפרעה לשוטר, בגין נדון ל- 7 חודשי מאסר בפועל.

4. ההרשעה הנוספת עניינה בגזר-דין שניתן בבית-משפט זה מיום 1.2.12 (ת/2) לאחר שהורשע במסגרת

הסדר טיעון (על רקע קשיים ראייתיים) בביצוע עבירות של קשירת קשר לפשע וניסיון שוד בנסיבות מחמירות, ונדון לעונש של מאסר בפועל בן 350 ימים, לצד מאסר על-תנאי בן 12 חודשים אותו אני מתבקשת להפעיל כיום ופיצוי על סך 10000 ₪ למתלוננת.

עובדות כתב-האישום המתוקן רלבנטיות לעניינו מפאת דמיון מסויים בין האירועים: עולה, כי הנאשם קשר עם אחר קשר להתפרץ לביתה של המתלוננת ולגנוב מתוך הבית חפצים. הנאשם והאחר הצטיידו במסכות פנים, כפפות, מברג ואזיקון פלסטיק. השניים נכנסו לביתה של המתלוננת כשהם רעולי פנים ועוטים כפפות, אחזו במתלוננת מאחור ותפסו את פיה לבל תצעק. אחד מהם הוציא אזיקון פלסטיק, אולם המתלוננת נאבקה בהם והשניים עזבו את המקום. כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת כאבים בפנים, בצוואר, בכף היד ונגרמה לה טראומה נפשית.

ראיות מטעם ההגנה

5. הנאשם העיד את אמו, גב' חסנה אלטורי, אשר תיארה כי היא אישה חולה אשר סובלת מסכרת ומחלת דם, כאשר הנאשם, בנה הצעיר, הוא שמסייע לה. הוסיפה, כי הוא התארס לפני מעצרו ואמור היה להתחתן, כשאינה יודעת מדוע נגרר למצבו הנוכחי.

6. עוד העיד מר נאדר אלטורי, אביה של ארוסתו, אשר סיפר כי מאז האירוסין (אשר נערכו לפני שנתיים) הנאשם הוא אדם אחר לגמרי - התחיל לעבוד ולסדר דירה לו ולארוסתו, וכי ככל הנראה הוא היה נתון להשפעה של אחרים.

טיעוני הצדדים לעונש

7. ב"כ המאשימה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם ועתרה שלא לקזז את עונשי המאסר שהושתו על הנאשם בתיקים עליהם נדון לאחרונה בבית-המשפט השלום ברמלה.

טענה לפגיעה מירבית בערך המוגן והדגישה, כי מעשיו של הנאשם מלמדים על תכנון ברמה הגבוהה ביותר, המבוסס על ידע מוקדם, כאשר ברור שבביצוע ניסיון השוד השתתפו לכל הפחות ארבעה אנשים, ביניהם הנאשם והאחר שירדו מהרכב כדי לבצע את השוד, נהג הרכב בו הם נסעו וכן נהג הרכב שפגע במתלונן. השימוש בשני כלי רכב נועד על-מנת לפגוע בשליח אשר נשא על גבו תיק המכיל חצי מיליון ₪. הנאשם היה בעל תפקיד מרכזי באירוע, כאשר הוא הגיע אל הזירה בעודו מצויד בבגדים ובאביזרים שטשטשו את זהותו בכדי להקשות על איסוף ראיות נגדו. עוד הדגישה, כי הפגיעה במתלונן בעת שהיה רכוב על קטנוע, באמצע צומת ובמהלך היום, עלולה הייתה להסתיים באסון למתלונן ולמשתמשים בדרך. אמנם עבירת השוד לא הושלמה, אך הסיבה לכך היא נוכחותם המקרית של שוטרים במקום אשר מנעו את השוד, ואין מדובר בנאשם שהתחרט והחליט להפסיק את ביצוע העבירה.

ב"כ המאשימה הפנתה לתעודות הרפואיות שהוגשו במהלך המשפט בעניינו של המתלונן (ת/17 א', ב'), כאשר המתלונן סיפר בעדותו בבית-המשפט ש-10 חודשים לאחר המקרה הוא צפוי לעבור ניתוח ברגל. כן התייחסה למצוקתו של המתלונן, אשר הגיע להעיד רק לאחר שבוצעו צווי הבאה, כשבמהלך עדותו הוכרז כ"עד עויין".

עוד צוין לחומרה, כי הנאשם אינו מגלה את שמות שותפיו לעבירה, התנהלות המצביעה על היעדר חרטה וקיומן של נורמות עברייניות. כן הזכירה, כי הנאשם ניהל את משפטו עד תום ואינו זכאי להתחשבות לה זכאי נאשם אשר מודה ומביע חרטה.

ב"כ המאשימה ציינה, כי לא עומדות לזכות הנאשם נסיבות מקלות, כאשר לא הוגש תסקיר בעניינו ועברו הפלילי מלמד כי בחר בחירה מודעת בחיי פשע.

בסופו של יום, המאשימה עתרה למתחם עונש הולם אשר נע בין 5 ל-7 שנות מאסר בפועל, כאשר נקודת המוצא בעבירה של סיכון חיי אדם היא 4 שנות מאסר בפועל. בנסיבות המקרה עונשו של הנאשם צריך להיות ברף העליון ולכלול מאסר על תנאי ופיצוי משמעותי לטובת המתלונן, תוך הפעלת המאסר על תנאי בן ה-12 חודשים במצטבר.

8. ב"כ הנאשם טען כי לא הוכח כי הנזק הנטען למתלונן בדמות הניתוח ברגל נבע ממעשיו של הנאשם. עוד הוא חלק על כך, שעונש המוצא צריך לעמוד על 4 שנות מאסר בפועל, כאשר העבירה של סיכון חיי אדם בעניינו של הנאשם עומדת על רף החומרה הנמוך ביותר.

באשר למתחם העונש ההולם טען הסניגור, כי אחריותו של הנאשם מבוססת על הקשר, כאשר הוא עצמו לא ביצע אקט אלים כלפי המתלונן. עוד ציין הסניגור, שהעברין העיקרי לא נמצא בפני בית-המשפט, משום שהמאשימה התרשלה ולא הצליחה להביא את הראיות הרלבנטיות לגביו.

באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ציין הסניגור שהנאשם היה בן 22 בעת ביצוע העבירות, הבן הצעיר למשפחה המונה 12 ילדים. לאביו יש שלושה ילדים נוספים מקשר זוגי אחר, ולמעשה הנאשם גדל ללא דמות אב מכוונת. בשנים האחרונות הנאשם מתגורר עם אימו, והוא זה שמסייע לה וסועד אותה.

בשל הרקע הסוציאקונומי, עזב הנאשם את לימודיו אחרי 9 שנות לימוד, ובגיל 14 החל לעבוד כמכונאי אופנועים. לאחר מאסרו הקודם, ניסה הנאשם לשנות אורח חיו - התארס והתחיל לשפץ את ביתו מתוך שאיפה להתחיל בחיים אחרים. עם זאת, מדובר בנאשם נגרר, כפי שתיארו זאת העדים. הסניגור עתר ליתן הזדמנות אחרונה לנאשם ולהטיל עליו עונש מאסר בפועל לא ממושך, על-מנת למנוע הטמעת נורמות עברייניות ושהייה בחברת אסירים אשר יתרמו להתדרדרותו.

לאור מכלול הנסיבות, סבור הוא שיש לאמץ עונש אשר יהיה קרוב לרף התחתון של המתחם, כאשר לשיטתו מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי עבודות שירות ל-36 חודשי מאסר בפועל. אין מחלוקת מצידו של הסניגור שהמאסר על תנאי שהוטל עליו בבית-משפט זה הינו בר-הפעלה.

9. בדברו לבית המשפט, ביקש הנאשם מבית-המשפט לשקול את הדברים ולהטיל עליו עונש ראוי.

דין והכרעה

10. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין בסעיף 40ג(א), לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

11. הנאשם במעשיו פגע באופן מוחשי במספר ערכים מוגנים. במרכז פעילותו העבריינית מצויה עבירת השוד, אשר אמנם לא הושלמה, אך היא תוכננה היטב ובוצעה תוך סיכון המשתמשים בדרך. בנסיבות אלו, עסקינן בערך החברתי המוגן שעניינו הזכות לבטחון ולשלמות הגוף, כאשר הנאשם פגע פגיעה קשה בביטחון האישי של קורבן העבירה על רקע בצע כסף, בסדר הציבורי ובתחושת הביטחון של הציבור כולו.

ראו, למשל בע"פ 8465/14 כרכי נגד מדינת ישראל (מיום 24.8.15)

"רבות נאמר על החומרה הרבה הגלומה בעבירות של שוד רחוב, ועל הנזקים הנגרמים בעטיין. מלבד הפגיעה החמורה בקניינו וביטחונו האישי של קורבן העבירה, עבירות אלה הופכות את המרחב הציבורי לסביבה מאיימת, ופוגעות בסדר הציבורי ובתחושת ביטחונו של הציבור בכללותו".

12. סקירת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, לפי סעיף 40ט(א) לחוק העונשין מעלה, כי מדובר באירוע נסיון שוד בחבורה המצוי ברף החומרה הגבוה. נסיבה משמעותית לחומרה היא מימד התכנון שקדם לביצוע העבירה, אשר כלל איסוף מידע מוקדם אודות תנועות המתלונן במהלך עבודתו, הצטיידות בשני רכבים, מערכות בגדים, כיסויי פנים וכפפות. אופן הפגיעה במתלונן גם הוא מעיד על תכנון, תעוזה ותחכום, כאשר רכב אחד פגע במתלונן - ומן הרכב השני יצאו הנאשם ושותפו מצוידים בסט בגדים כפול ורעולי פנים. הנאשם ושותפו ידעו היטב לאן פניהם מועדות - כאשר ניגשו אל המתלונן וניסו לתלוש את התיק שהיה על גבי המתלונן, אשר הכיל ממון רב. פעולות אלו של הנאשם מביאות למסקנה, כי היה פעיל מרכזי במזימה העבריינית.

המאשימה הצליחה להוכיח את הנזקים שנגרמו למתלונן כמפורט בכתב-האישום, אשר כללו פצעי שפשוף גדולים במרפקיו, כאבים בגבו, בדופן בית החזה, בזרועותיו ובכף רגלו והוא סבל מקושי בהליכה.

יש ליתן משקל של ממש לנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות, שכן נראה כי אך בנס המתלונן לא נפצע באורח קשה ביותר. בנוסף, הולכי רגל ומשתמשים אחרים בדרך עלולים היו להיפצע, שכן האירוע התרחש בצומת מרכזי, באמצע היום, ונראה כי נוכחותם המקרית של השוטר ג'נטי ושותפו תרמה לכך שהשוד לא הושלם והנזקים שנגרמו היו מינימליים.

13. קיימת קשת רחבה של מעשי שוד, הנבדלים בנסיבותיהם ובמדרג חומרתם, כאשר מדיניות הענישה

הנוהגת תלויה בנסיבות הקונקרטיות של כל מקרה (ראו, למשל: ע"פ 2420/15 אבטליון נגד מדינת ישראל (29.11.15), בסעיף 17 לפסק-הדין).

באשר למדיניות הענישה בעבירת שוד המבוצעת בצוותא נאמר:

"עבירות שוד ואליומות, ובמיוחד כאלה המבוצעות בצוותא לאחר תכנון מראש, מצריכות תגובה עונשית חמורה ואפקטיבית כמסר של הגנה על ביטחון הציבור וכמסר חינוכי שייקלט בתודעת הציבור" (ע"פ 3069/05 מדינת ישראל נגד אורן אבוטבול (2.8.2006)).

בע"פ 3907/10 נעאמנה נגד מדינת ישראל (23.3.11) [להלן: ע"פ נעאמנה] נדון עניינו של מי שהורשע בשוד של פדיון מכולת על סך 50,000 ₪, ונקבע:

"עבירת השוד היא מן הוותיקות שבעבירות הפליליות. מימי קדם ועד ימינו, רבו האנשים שערכו בינם לבין עצמם חשבון של סיכויי ההצלחה מול הסיכונים הכרוכים, ונענו לפיתוי הכספי הכרוך באירוע אלים קצר טווח. כנגד פיתוי זה, נאלצה כל חברה אנושית למצוא את הדרכים להיאבק נגד הפגיעה החמורה בה וביחידה. חומרתה של עבירה זו כלפי הפרט מורכבת משני נדבכים משתלבים. האחד, הפגיעה בקניינו של קורבן השוד, ובמקרה דנן - פדיון עמל יומו של בעל עסק זעיר, המיועד לזון את בני ביתו. והשני, הממד הפוגעני, האלים והמאיים. גם אם יקבל קורבן השוד את כל רכושו בחזרה בלא פגע, לא במהרה יחלימו צלקותיו הנפשיות.

14. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, ראוי להביא את דבריו של כב' השופט רובינשטיין מע"פ 4841/13 ספי נגד מדינת ישראל (6.2.14):

"באשר לקביעת מתחם העונש ההולם - כנודע, לובשת עבירת השוד פנים וצורות רבות וקביעת מתחמי הענישה ההולמים בגינה מגוונת; אך פטור בלא כלום אי אפשר (בבלי, חולין כז ע"ב), ואת המסגרת קבע כמובן המחוקק בקביעת "תג העונש" לעבירה זו - אין זה דין של עבירה שנעברה תוך פגיעה פיזית אלימה לעבירה שבוצעה על דרך הפחדה בלבד; אין זה דין של עבירה שנעברה לאחר תכנון והכנה מוקדמים לעבירה אקראית-ספונטנית; אין זה דין של עבירה שנעברה בחבורה לדינה של עבירת אדם יחיד; אין זה דין של עבירה שנעשתה תוך שימוש בנשק, חם או קר, לעבירה שנעשתה ללא שימוש בנשק; אין זה דין של עבירה חד פעמית למסכת שיטתית של עבירות..." (שם, בפיסקה י"א).

15. על-פי מדדים אלו, וכפי שקבעתי לעיל, אכן המדובר באירוע של נסיון שוד המצוי ברף החומרה הגבוה. מתחם העונש ההולם ייקבע, אם כן, בהתחשב במימד התכנון המובהק שכלל איסוף מידע והצטיידות הרכבים ובבגדים; ביום "תאונה" באמצעות פגיעה במתלונן על-ידי רכב אחד (המבסס ביצוע עבירה משנית של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה) ויציאה של הנאשם ושותפו מהרכב השני, תוך סיכון המשתמשים בדרך; תלישת תיק הנושא חצי מליון ₪ - פדיון של עסק הסופר-מרקט; גרימת נזק גופני

למתלון והתחשבות בנזק הפוטנציאלי הקטלני של האירוע; עבירת השוד לא הושלמה בשל נוכחות מקרית של כוח משטרי במקום; הנאשם ניסה למנוע את מעצרו באופן אקטיבי. בהתחשב בנתונים אלו, התקשיתי להתבסס על פסקי-הדין אשר הוגשו על-ידי ב"כ הצדדים, אשר מתייחסים לאירועים שונים באופיים ובעובדותיהם.

לכן, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם אפרט באשר למספר פסקי דין מרכזיים המתאימים לענייננו (בשינויים המתחייבים):

ע"פ 3255/02 **כנפו נגד מדינת ישראל** (11.2.03) - בו נדון עניינו של מערער, אשר הורשע בעבירה של ניסיון שוד לפי סעיף 403 לחוק העונשין, בקבלת רכב גנוב ובשימוש בו ללא רשות, ובית-המשפט המחוזי גזר עליו מאסר בפועל בן 4 שנים ומחצה. בפסק-הדין מתואר, כי המתלון שימש קצין ביטחון בחנות, ובמסגרת תפקידו נהג לצאת מדי יום לסניף בנק ולהפקיד שם כספים של העסק. ביום האירוע נסע עם קצין בטחון של חנות אחרת במונית, עד לקרבת הבנק, והשניים צעדו ברגל. בהתקרב המתלון לפתח הבנק, התנפל עליו שודד - שותפו של המערער, אשר ניסה להוציא את התיק בכוח מחזקתו, אך המתלון שהופל וגרר על המדרכה, לא הירפה מאחיזתו בתיק, נאבק בשודד והצליח לסכל את ניסיון השוד.

שותפו של המערער הורשע על-פי הודאתו בנסיון שוד ונדון ל- 4 שנות מאסר בפועל. המערער הוא שנהג ברכב אל המקום יחד עם שותפו וחיכה ברכב לשותפו אשר ביצע את ניסיון השוד. למערער יוחסה הנהיגה ברכב אל המקום יחד עם שותפו, כאשר כל העת חיכה המערער ברכבו לשותפו אשר ביצע את ניסיון השוד. בית-המשפט העליון קבע שאין מקום להתערב בעונש שהוטל על המערער, אשר ניהל את משפטו, ודחה את טענת המערער כי לא היה הדומיננטי באירוע מאחר שלקח חלק בתכנון המעשה.

בע"פ 4659/08 **ג'בארין נגד מדינת ישראל** (15.12.09) נדון עניינו של מערער, אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות של שוד בנסיבות מחמירות, קשירת קשר לביצוע פשע, קבלת דבר במרמה, התחזות ושהייה בלתי חוקית בישראל, והוטל עליו עונש של 6 שנות מאסר בפועל בבית-המשפט המחוזי. בעת שהמערער, תושב האזור, עבד בפיצרייה, קשר הוא קשר עם אחרים לשדוד את המתלון - הבעלים של המקום. בעוד המתלון נשא בכיסו את פדיון היום והלך לרכבו, המערער ושלושה נוספים הקיפו אותו והפילוהו ארצה, תוך שהם מכים ובוועטים בו בראשו ובפניו. האחרים הוציאו את מעטפות הכסף שהיו בכיסיו של המתלון ונמלטו מהמקום. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלון שבר באף, חבלה מתחת לעין וחתך בקרקפת. בית-המשפט העליון דחה את הערעור וקבע כי יש בעונש שהושת על המערער כדי לשקף את חומרת מעשיו, טיבם והצטברותם.

בע"פ **נעאמנה** נדון עניינם של מערערים אשר הורשעו על-פי הודאתם, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות של שוד מזוין, החזקת נשק ונשיאתו וירי בשטח בנוי. המערער 1 הגיע לחנות מכולת יחד עם

אדם נוסף, כשהם עוטים על פניהם כובעי גרב ובידם אקדחים ואיימו על המתלונן שאם לא יפתח את הקופה, יירו בראשו. הם רוקנו את הקופה שהכילה 50,000 ₪ ונמלטו מהמקום בעזרתו של המערער 2, אשר המתין להם עם רכב מילוט במקום, כאשר מערער 1 ירה באוויר על-מנת להניס עוברי אורח אשר ניסו לחסום את דרכם.

על רקע הסדר טווח, במסגרתו טענו ב"כ הצדדים להטלת עונש מאסר לתקופה של בין שנתיים עד ארבע שנים, על מערער 1 הוטל עונש מאסר בפועל בן 45 חודשי מאסר, ועל מערער 2 - 36 חודשי מאסר בפועל. בפסק-הדין צוין כי לשני המערערים עבר פלילי מכביד.

בע"פ 11297/04 **ריזק נגד מדינת ישראל** (7.11.05) נדון עניינו של המערער ואחר, אשר שדדו בעל עסק בשוק הסיטונאי שעה שהיה בדרכו לבנק להפקיד את הפדיון היומי. המערער ושותפו איימו על המתלונן בסכין ונטלו ממנו תיק שהכיל סכום של למעלה מ- 80,000 ₪. המערער הודה במיוחס לו, במסגרת הסדר טיעון, במסגרתו המדינה עתרה להשית עליו עונש של 4 שנות מאסר, בעוד הסינגוריה טענה לעונש ראוי של שנתיים בלבד. בית-המשפט המחוזי השית על המערער עונש מאסר בפועל בן 3 שנים ומחצה, ובית-המשפט העליון דחה את ערעורו.

16. פסקי-דין אלו משקפים קשת מקרים רלבנטיים, כאשר לאחר ביצוע אבחנות מתבקשות, אני קובעת **מתחם עונש הולם אשר נע בין 42 חודשים ל - 72 חודשי מאסר בפועל.**

17. בעניינו של הנאשם לא נטען ולא הוצג כל שיקול אשר מצדיק חריגה מהמתחם מטעמי שיקום (או מטעמי הגנה על שלום הציבור). על כן, עונשו ייגזר בתוך המתחם ויש להתחשב בנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, כמפורט בסעיף 40'א' לחוק העונשין.

18. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, הרי שרובן מטות את הכף לחומרה. הנאשם הוא אמן אדם צעיר, אשר ככל הנראה תכנן להינשא, ובימוים סייע לאימו, שאינה אישה בריאה. עם זאת, לא ניתן להתעלם מן העובדה, שאין זה מאסרו הראשון של הנאשם, אשר הורשע בעבר הלא רחוק באירוע בעל מאפיינים דומים של נסיון שוד מתוכנן בנסיבות מחמירות, כאשר במסגרת הסדר טיעון הוטל עליו עונש קל ביותר של 350 ימי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי מוחשי בן 12 חודשים. הרשעותיו הנוספות מן העת האחרונה גם הן רלבנטיות, בגין התנהגות אלימה כלפי שוטר ונהיגה פוזת ברכב, כאשר המכלול מעלה דפוס של נאשם רצדיביסט, בעל דפוסים עברייניים מושרשים, אשר דבר אינו מרתיעו מלחזור לסורו.

19. בנסיבות אלו, יש להעמיד את עונשו של הנאשם לקראת אמצע המתחם, תוך הפעלת המאסר על תנאי במצטבר וללא ניכוי תקופות המאסר שבינתיים ריצה תוך כדי מעצרו בתיק זה.

20. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, כשהתחשבתי, בין השאר, בנסיבות המעשים והעושה, תוך שמירת יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין תקופת המאסר שעל הנאשם לשאת, אני גוזרת את דינו של הנאשם כדלקמן:

5 שנות מאסר בפועל.

מורה על הפעלת המאסר המותנה בן ה- 12 חודשים שהוטל על הנאשם בגזר הדין מיום 1.2.12 בת.פ. 28772-08-11 (בית-משפט מחוזי מרכז), במצטבר.

סך הכל, אם כן, ירצה הנאשם מאסר בפועל בן 6 שנים אשר יימנה מיום מעצרו 12.6.14, אך ללא ניכוי תקופות המאסר שריצה בינתיים בת.פ. 13-10-44671 ובת.פ.

36758-10-13, שניהם של בית-משפט השלום ברמלה. ב"כ הצדדים יגישו הודעה מוסכמת לענין מועדי תקופות מאסר אלו תוך 7 ימים.

12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות אלימות מסוג פשע ו/או עבירות רכוש מסוג פשע (לרבות נסיון).

מורה על תשלום פיצוי על סך 10,000 ₪ למתלונן, ג'מעאן שעבאן (ע.ת.1) וזאת עד ליום 1.4.16.

ב"כ המאשימה תידע את המתלונן בדבר הפיצוי שנפסק, ותמסור פרטיו למזכירות תוך 7 ימים.

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ז כסלו תשע"ו, 09 דצמבר 2015, במעמד הנוכחים.